1855. TWEE EN DERTIGSTE JAARGANG. N°. 19.

PROVINCIALE DRENTSCHE EN ASSER COURANT.

De uitgave dezer COURANT geschiedt op **Woensdag** en **Zaturdag.** De prijs is per *drie maanden* te Assen ƒ1.60, buiten Assen franco per post ƒ 1,75.

WOENSDAG 7 MAART.

De prijs der Advertentien is van 1 tot 5 regels **75** cent en voor elken regel meer **10** cent, behalve 35 cent zegelregt.

De COMMISSARIS DES KONINGS in de Provincie Drenthe brengt bij deze ter kennis van de belanghebbenden, dat door Heeren Gedeputeerde Staten in dit gewest is bepaald, dat voor het loopende jaar in deze Provincie het W e i s p e l van K w a r t e l e n zal worden geopend op den eersten Mei e.k. en gesloten in den avond van den 15 Julij daaraanvolgende, en dat bij dit jagtbedrijf van geene andere netten zal mogen worden gebruik gemaakt, dan van steekgarens- of vliegnetten; en voorts, dat de V i s s c h e r ij binnen dit Gewest van den 7den April tot en met den 21 Mei aanstaande zal zijn gesloten, met uitzondering echter van de A a l v a n g s t, welke, ook gedurende den verboden vischtijd, in stroomende wateren zal worden togelaten, mits alleen geschiedende met Aalfuiken en Aalkorven.

En opdat niemand hiervan onwetendheid kunne woorwenden. zal deze in de *Provinciale Drentsche en Asser Courant* opgenomen en, door de zorg der Gemeentebesturen, afgekondigd en aangeslagen worden, ter plaatse waar zulks te doen gebruikelijk is.

ASSEN, den 2 Maart 1855.

De Commissaris des Konings voornoemd,
DE VOS VAN STEENWIJK.

NICOLAAS I, Keizer aller Russen.

Den 6 Julij 1796, werd de negende telg van Keizer Paul I, op het bekoorlijke kasteel Gatschina bij Petersburg, geboren. In die gebeurtenis vond men niets bijzonders, als de vermeerdering der Keizerlijke familie, en Nicolaas Pawlowitsch deed niets anders verwachten, dan dat hij eenmaal als onderdaan een steun van den Keizerlijken zetel zou wezen. Zijne geboorte werd dan ook alleen met de gebruikelijke vreugdebedrijven gevierd, en in zijne kinderjaren trok hij zoo weinig de aandacht, dat volstrekt geene bijzonderheden, hem betreffende, ter algemeene kennisse zijn gekomen. Destijds vestigde het volk onverdeeld zijne aandacht op de beide oudste Prinsen, Alexander (geb. 1777), en Constantijn (geb. 1779), waarvan de eerste door hunne grootmoeder Catharina II bestemd was tot Keizer van Rusland, de tweede tot Keizer van het Grieksche rijk, dat nog slechts in hare veelomvattende plannen bestond.

Vier maanden na de geboorte van Nicolaas, dompelde de dood der verhevene vrouw alles in diepen rouw, en ongeveer twee jaren later werd de jongste zoon van Keizer Paul (Michaël) geboren, die de speelgenoot, vriend en makker, en later de getrouwste onderdaan en ijverigste dienaar van zijnen ouderen broeder Nicolaas werd.

Van hunne oudere broeders, door het verschil van jaren, evenzeer gescheiden als de gelijkheid der hunne hen tot elkander bragt, ging de kindschheid der Prinsen Nicolaas en Michaël in gemeenschappelijke vreugde en onderrigt voorbij. Het laatste ontvingen zij gedeeltelijk van hunne edele moeder Maria Feodorowna zelve, die overigens steeds persoonlijk het opzigt over hun onderwijs hield.

Dit voortdurend zamenzijn vormde langzamerhand die hartelijke teederheid tusschen de beide Prinsen, die hun bijbleef tot dat de onverbiddelijke dood hen scheidde.

Michaël was de levendigste der beide knapen; reeds toen gaf hij proeven van den humor en de geestigheid, die hem later eenen grooten naam als schepper van snedige gezegden deden verwerven. Nicolaas was van meer ernstigen aard, doch minzaam jegens hen, die hem omringden, vol hartelijke liefde jegens zijne broeders en zusters, en eerbiedig en teeder jegens zijne moeder.

Deze voortreffelijke vrouw oogstte met woeker de vruchten in van hare moederlijke teederheid, en zeker is het grootendeels aan haren heilzamen invloed te danken, dat de jongeling later groote en verhevene deugden ontwikkelde. Hebben zijne leermeesters zijnen geest beschaafd, de zachte adem der moederliefde bezielde zijn hart en bragt de warme gevoelens van zijn jeugdig gemoed tot de hoogste zuiverheid. De gevolgen dezer kuische opvoeding openbaarden zich in den opgroeijenden jongeling, die, in het bezit van al de middelen, om aan zijne hartstogten den vrijen teugel te geven, geestig en wel opgevoed, beminnelijk in den omgang, schoon en krachtig als de God des krijgs, aan den voet des Keizerlijken troons, omringd door de eerste en meest verleidelijke schoonheden, de reinheid zijner zeden zelfs voor de geringste vlek wist te bewaren.

De gesprekken zijner moeder waren steeds van ernstigen aard, waartoe de toenmalige hevige oorlog ook wel het zijne zal hebben bijgedragen.

Hoogstwaarschijnlijk is deze moederlijke opvoeding niet zonder wezenlijken invloed geweest op de ontwikkeling van het karakter des Vorsten, die reeds uit zijnen aard tot ernst overhelde. — Zijne daarop spoedig gevolgde reizen vormden hetzelve verder. In 1814 ging hij vreemde landen bezoeken, ook met het doel om de voornaamste slagvelden, waar Napoleon gestreden had, te bezigtigen. — Rijker in kennis en ervaring keerde hij in 1816, twintig jaar oud zijnde, terug en bezocht toen de voornaamste steden van Rusland, om met opmerkzaamheid de burgerlijke en militaire inrigtingen, de havens, fabrieken en verdere bijzonderheden in oogenschouw te nemen.

Op deze wijze tot jongeling opgegroeid, onder het liefderijk opzigt eener deugdzame moeder, door verlichte en waardige leermeesters geleid, door eenen hem aangeboren edelen en reinen zin beschermd, door vrijwillige ontbering gehard, door aanhoudende ligchaamsoefeningen versterkt, trad de jonge Grootvorst een nieuw tijdperk zijns levens, een nieuwe wereld van aanschouwingen en gevoelens in. — Den 13 Julij 1817 huwde hij met de, twee jaar jongere, Prinses Maria Charlotte van Pruissen. Met de Grieksche godsdienst had zij tevens den naam van Alexandra Feodorowna aangenomen, en het paleis Anitschkow werd voor het jonge paar het paradijs van aardsch genot, dat zij tevens tot een toonbeeld van huisselijk geluk maakten. — Het eenigste wat den jongen Prins nog ontbroken had, uitspanning van zijne werkzaamheden in den vertrouwelijken huisselijken kring, werd hem nu met kwistige hand toebedeeld in de armen eener bekoorlijke, deugdzame gemalin, die met innige liefde aan hem gehecht was en hem weldra panden harer liefde schonk. Hoe aartsvaderlijk gelukkig het hooggeplaatste paar nu reeds sedert zevenendertig jaren leefde, is te zeer bekend, dan dat wij er hier verder van behoeven te spreken; maar het ontbrak ook niet aan harde beproevingen, en slechts wederkeerige liefde en vast vertrouwen op God konden hen daarbij doen staande blijven. Die eerste harde beproeving volgde onmiddelijk op de verheffing van Nicolaas tot de hoogste aardsche magt.

Op den 1sten December 1825 stierf Keizer Alexander.

Nu doet zich voor ons een der zonderlingste schouwspellen op, die men ooit bij het ledigraken van eenen keizerlijken troon zag gebeuren: twee broeders namelijk, die weigeren hunne regten te laten gelden en wederkeerig van eene kroon afstand doen.

Terstond na de ontvangst van het doodberigt, had Nicolaas een kort onderhoud met de Keizerin-Moeder. Wat daar verhandeld werd, is nooit bekend geworden, doch het lijdt geen twijfel dat zij, met het staatsgeheim bekend zijnde, Nicolaas mededeelde, dat Constantijn ten zijnen behoeve van den troon afstand deed. In hoever hem zulks reeds bekend was, laten wij daar, aangezien deze afstand een *openlijk* geheim was, hetwelk echter niemand in ernst geloofde. — Dit zij echter hoe het wil, zeker is het, dat Nicolaas, nog vóór dat het doodberigt in de stad bekend was, naar het paleis van den senaat ijlde, om zijnen broeder, den Caesarewitsch Constantijn, als wettigen erfgenaam van den Russischen troon, volgens regt van eerstgeboorte, te huldigen. — De rijksraad verzette zich echter tegen zijn voornemen en beriep zich op een, door Keizer Alexander in den Senaat, in de Heilige Synode en in de Hoofdkerk te Moskou ter bewaring gegeven, verzegeld pak, voorzien met zijn eigenhandig opschrift, aldus luidende:

„In den Senaat, tot nader bevel, te bewaren, en bij mijn overlijden in eene buitengewone zitting te openen, vóór dat tot eenige andere handeling wordt overgegaan." Het pak werd geopend en bevatte eenen eigenhandigen brief van Constantijn aan den Keizer, van den 26 Januarij 1822, waarbij hij afstand deed van den troon, en: „de verpligting, die hij plegtig en vrijwillig, bij zijne scheiding van de prinses Julie van Saksen-Coburg, naderhand Anna Feodorowna, zuster van den tegenwoordigen koning van Belgie, Leopold, op zich genomen had, meerdere kracht en waarborg wilde geven." Het antwoord van Alexander, van den 2 Februarij 1822, houdende goedkeuring van dien afstand, bevond zich ook daarin, zoomede het keizerlijk besluit, d.d. Zarskoje-Selo, 28 Augustus 1822, waarbij, met het oog op dien afstand en op de wet op de troonsopvolging, de grootvorst Nicolaas tot erfgenaam van den troon werd benoemd.

De rijksraad begaf zich dadelijk naar het winterpaleis, deelde den grootvorst ambtshalve den inhoud dier stukken mede, en maakte zich gereed aan hem den eed van huldiging af te leggen, toen Nikolaas hen met nadrukkelijke stem in de rede viel, uitroepende: *Ik ben de Keizer niet! en wil ten koste van mijn' broeder geen toekomstig geluk! Blijft hij echter bij zijnen afstand, dan, maar ook slechts in dat geval, zal ik mijne aanspraak doen gelden.*

Tegenspreken noch bidden hielp, om den grootvorst van besluit te doen veranderen. Hij legde den eed van hulde aan zijn broeder af. De Senaat, de synode, de rijksraad, alles volgde zijn voorbeeld en een courier ijlde naar Warschau, de residentie des stadhouders Constantijn, om hem, met het berigt van het overlijden van Alexander, de tijding zijner inhuldiging te brengen. Maar Constantijn weigerde die van zijne zijde aan te nemen, zich op zijnen afstand beroepende en van zijnen broeder Nicolaas het bevel verwachtende, om den huldigingseed af te leggen.

Hiermede verliepen drie weken, onder het wisselen van couriers, terwijl in Petersburg alle openbare stukken, bekendmakingen, passen, enz. namens Constantijn I uitgegeven en in het Koningrijk Polen al die stukken aangehouden werden. — Op den 24 December eindelijk, aanvaardde Nicolaas I de regering en onderteekende het staatsstuk zijner troonsbestijging van af den 1sten December, den dag van Alexanders overlijden. — Daarop werd hij ook in Warschau gehuldigd, nadat Constantijn het daartoe strekkend bevel van zijnen broeder had ontvangen, zonder hetwelk hij, uit vrees van dezen te mishagen, niets had durven ondernemen, terwijl Nicolaas, in weerwil van den Senaat, den rijksraad en de synode, de regten zijns broeders erkennende, hem van zijne zijde bereids gehuldigd had.

Dit voorbeeld van wederkeerige belangeloosheid is eenig in de geschiedenis der wereld. Het is echter te merkwaardiger, omdat het ons vergunt een diepen blik in het zedelijk karakter des Keizers te slaan, waaruit men zijn staatkundig karakter kan afleiden en vele tegenstrijdigheden verklaren, die ons anders in hem bevreemd zouden hebben.

Schrikwekkend klonk de mare van Alexanders dood door Europa. Het sprookje, dat de Russische Keizers niet langer dan 25 jaar mogen regeren, kreeg er nieuwe kracht door en men wilde tot bewijs daarvan het kort daarop gevolgde oproer doen dienen, doch als men het gebeurde oplettend nagaat, zal men zien, dat juist dat oproer het bewijs levert voor den natuurlijken dood van Alexander.

Reeds in het uitbreken des oproers bemerkte men overhaasting; later grondig onderzoek deed allen twijfel hieromtrent verdwijnen. — Wel is waar, eene over het geheele rijk verspreide zamenzwering was in werking en had in de laatste jaren zooveel deelnemers weten te verkrijgen, dat het dienaangaande niet aan doffe geruchten ontbrak. — Diebitsch ging al dadelijk tot handelen over en zond, op zijne eigene verantwoording, aan den generaal Tschernitschew te Kiew bevel, om Pestel en andere als hoofden gedoodverwde personen gevangen te nemen. Alexander was zelf gewaarschuwd geworden en eene heimelijke bezorgdheid hing over het geheele Rijk, gelijk de zoele lucht vóór het uitbarsten van het onweder.

Zoo nabij was echter de uitbarsting niet. Zij was bepaald op den dag van Alexanders overlijden, en daar deze onverwacht voorviel, bleef de omwenteling, welke nog niet geheel geregeld was, achterwege. Die plotselinge dood was de grootste teleurstelling voor de zamenzweerders, want, daarop niet bedacht, werden zij als het ware verrast, en hunne maatregelen, die anders vernielend gewerkt zouden hebben, werden verlamd. Het is dus duidelijk dat Alexanders dood, verre van het gevolg eener zamenspanning te zijn geweest, veeleer de reden was dat dezelve, door haar ontijdig uitbarsten, schipbreuk leed.

Waarschijnlijk zou van het geheele plan, in afwachting van nadere gelegenheid, niets gekomen zijn, zonder het weifelen van Nicolaas, om den troon te bestijgen, want had hij dadelijk de troepen den eed van getrouwheid doen afleggen, dan ware de voornaamste kracht gebroken geweest. Nu echter wonnen de zamenzweerders tijd; gedurende de tusschenregering van veertien dagen, maakten zij daarvan gebruik om zich te herstellen, vereenigden de eedgenooten en kochten de troepen om; liever de zoo gevaarvolle beslissing wagende, dan deze laatste gelegenheid te laten glippen.

Verlegenheid, besluiteloosheid en twijfeling waren in de rijen der zamengezworenen zoo groot en hunne maatregelen zoo weinig tot rijpheid gekomen, dat zij niet eens hunnen nieuwen gebieder hadden gekozen. Dat die keus eindelijk op den onnoozelen en karakterloozen Trubetzkoy viel, is het grootste bewijs dat zij, om toch eenen naam tot hunne leus te hebben, met de grootste, door den nood voorgeschreven, overijling te werk gingen. Men verleidde de troepen, door hen diets te maken, dat Nicolaas op het punt stond den troon te overweldigen, ten nadeele van zijnen regtmatigen heer en keizer, dien hij te Warschau geketend gevangen hield. Het volk trachtte men te winnen door het als lokspijs eene vrije Staatsregeling voor te werpen, en om hetzelve met de troepen ééne lijn te doen trekken, gaf men dezen het wachtwoord: *Constitutio*! dat, volgens der zamenzweerders uitlegging: *de naam was van Constantijn's gemalin.*

Een en ander bewijst te zeer, in welke verlegenheid de zamengezworenen door Alexander's dood gebragt werden, dan dat men er het duidelijke bewijs niet in zou zien, dat die dood hun werk niet *kon zijn* en ook niet *was*.

De 25ste December brak aan. Op den avond van dien dag ontving de Keizer den eed van trouw van den Rijksraad, den Senaat en de Heilige Synode. — Terstond daarop ontving hij een brief van den luitenant der lijfwacht Rostowtson, die hem het zamenscholen en zonderling gedrag van verscheidene garde-regimenten, welke in de beide laatste dagen op alle mogelijke wijzen omgekocht waren, meldde. Ten gevolge hiervan, werd het plan, om bij eene groote wapenschouwing den eed aan de troepen af te nemen, veranderd, en daartoe ieder regement afzonderlijk in de kazerne geconsigneerd, terwijl tevens de wacht aan het winterpaleis werd veranderd.

Den volgenden namiddag ten drie ure was de keizerlijke familie rustig in hare vertrekken, toen Miloradowitsch het paleis en de huiskamer binnenvloog, uitroepende: Sire! oproer! Half Petersburg is onder de wapenen, van alle zijden stroomen de soldaten marschvaardig naar het Izaäks-plein."

De keizerin ontstelde hevig, Nicolaas bleef eerst zitten en dacht een oogenblik na; toen stond hij vastberaden en met keizerlijke waardigheid op. — Hij nam den zevenjarigen troonsopvolger (Naslednick) zacht uit de armen der verschrikte keizerin, droeg hem op den arm naar beneden, en riep de in het geweer gekomen wacht toe: „Er trekken oproerlingen tegen het winterpaleis op; zoo gij tot hen behoort, ziedaar dan mijne borst!" Een donderend hurrah! beantwoordde deze heldhaftige toespraak. „Welnu!" riep de keizer „bescherm dan den Naslednick; hij zij uw Keizer, indien ik val." Hierop sprong hij te paard en reed, door Miloradowitsch en eenige adjudanten gevolgd, bedaard naar het tooneel des opstands.

Met ieder oogenblik vermeerderde zijn gevolg. van alle zijden snelden hoofd-officieren van alle wapenen toe; Het admiraliteitsplein was met volk bedekt, en aan de overzijde van hetzelve, voor het Paleis der synode, stelden zich de aanrukkende opstandelingen in slagorde. Een stoutmoedige aanval op het winterpaleis en de aanslag ware gelukt. Maar daartoe ontbrak het den oproerlingen aan overleg. — Nog bevond zich de Keizer, van weinige getrouwen omgeven, op het plein, te midden des volks, toen plotseling de grootvorst Michaël, met den blooten degen in de hand, de Preobrajenkische garde in den stormpas aanvoerde en zich naast zijnen broeder in slagorde stelde. Gelijktijdig vloog eene batterij rijdende artillerie, tot hunne ondersteuning, het plein op.

Nu begon het onderhandelen, dat natuurlijk niets uitwerkte, omdat de oproerlingen slechts tijd zochten te winnen om, onder begunstiging van den nacht, schrik en verwarring in de stad te verspreiden.

Te vergeefs stelt Michaël den Keizer dit dringend gevaar voor; te vergeefs bezweert hem zijn gevolg, met éénen slag den opstand te onderdrukken. Nicolaas weifelt nog; hij wil het bloed der zijnen sparen, want zeide hij, „zoo ik het eerste schot laat doen, moet ook de laatste der opstandelingen vallen!"

Daar stort Miloradowitsch doodelijk getroffen naast hem neder. Ontzetting maakt zich van de omstanders meester Een oogenblik dacht men dat de Keizer gevallen was, maar spoedig genoeg trok de damp op, om zich van de vergissing te overtuigen. Toen dreunde het schot van een kanon, door een jongen luitenant afgeschoten (men weet niet of hij er bevel toe had) en donderend spuwde de geheele batterij hare verderfbrengende lading uit. De Keizer beveelt den aanval. De infanterie rukt voorwaarts, de kavallerie houwt er op los, en een moorddadig gevecht tusschen broeders duurt een half uur voort, dood en verderf zaaijende. Ein-

delijk zegepraalde Rusland's goede zaak: de oproerlingen werden uitgedreven, vlugtten over de Newa en trachtten zich waar zij konden, voor het hen vervolgend geschut in veiligheid te stellen.

De opgaande zon bescheen het reeds geheel van de sporen des strijds gezuiverde plein; honderderde lijken vonden hun graf onder het ijskleed der Newa, honderde gevangenen eene treurige toekomst in den kerker; maar het vorstenhuis was gered, de opstand met ijzeren vuist onderdrukt en Nicolaas I onbepaald gebieder aller Russen.

Tegen den middag heerschte volmaakte orde en de diepste stilte in de stad, alsof er niets was voorgevallen.

—

Opvoeding, karakter, ondervinding en stand — alles vereenigde zich, om Nicolaas I tot verdediger van het absolutismus te maken. Volgens zijn staatkundig geloof, konden de volken slechts gelukkig zijn als er één gebied en alle anderen gehoorzamen; doch hij geloofde ook aan de mogelijkheid van een tweede stelsel, namelijk de heerschappij van allen. Een derde stelsel: de vermenging der magten, was voor hem zonder beteekenis, en van daar zijn gevoelen: Monarchie of Republiek! Constitutionalismus ken ik niet. — Over deze politieke geloofsbelijdenis valt met hem niet te redeneren; hij achtte zich daarvan slechts aan God en zijn geweten rekenschap schuldig, en laat zijne tijdgenooten en de nakomelingschap oordeelen, hoe hij die in praktijk heeft gebragt.

OVERZIGT DER BELANGRIJKSTE GEBEURTENISSEN.

5 *Maart.*

„Nicolaas I, Keizer aller Russen, is dood!"

Zoo luidt de verpletterende tijding, die op 't onverwachts langs alle telegraafdraden van Europa liep, hier en daar diepe droefheid verwekte en overal stoffe gaf tot ernstig nadenken.

De dood, die aan de rivier de Alma en aan de Inkermann zich onder den donder des geschuts aanmeldde en onmiddelijk, in kruiddamp gehuld, duizenden hier voor altijd van hunne wapenrusting verloste, spoedde zich, als 't ware ongemerkt, naar de Newa, trad het Keizerlijk paleis van een van de magtigste Potentaten binnen, roerde dien met zijn kouden vinger aan, liet hem nog even den tijd om het een en ander aan zijne dierbare betrekkingen te zeggen, eenige oogenblikken slechts om aan het heil zijner ziel te denken en — daar ligt de Monarch, op wiens woord millioenen zich bewogen, dood en verderf op aarde rondwaarden, geheel Europa in beroering werd gebragt en de wereld angstig de toekomst te gemoet zag — daar ligt de man, die nog zoo kort geleden zijn kroon in toorn schudde en de hand in verontwaardiging aan zijn degen sloeg — daar ligt hij, magteloos als de minste der krijgslieden, die den dood in de loopgraven van Sebastopol vond of vergeten stierf op het armelijk leger van een ellendig hospitaal in de Krim! Dáár, voor den onbekenden krijgsman geen woord van troost van liefhebbende bloedverwanten en vrienden en welligt geen artsenij, zelfs niet eenige droppels water in den angst des stervens — hier, alles wat de kunst en de liefde vermag, maar toen de koude adem des doods over de beide kinderen der menschen, over hem die den keizersmantel en over hem die den groven soldaten rok droeg, was gegaan, predikte de koning der verschrikking met nadruk aan de aarde: „stof zijt gij en tot stof zult gij wederkeeren!"

Millioenen zijn thans met hunne gedachten in het doorluchtig sterfhuis aan de oevers der Newa en terwijl zij daar het oog op het keizerlijke praalbed en op de rouwdragende Czaren-familie vestigt, is aller vraag: *Wat zullen de leventen doen, nu de dood, op hoogen last van Hem, die alles beheert, dit offer koos.*

Onwillekeurig plaatst men Napoleon III, ook een geweldige onder de zonen des stofs! bij het sterfbed van hem, die eens Ruslands Souverein was. De Keizer der Franschen was gereed om zijn krijgsmansvoet op het erf des vijands te zetten, het vaartuig lag gereed, dat hem naar de Krim zou brengen en geheel Europa hield zich stil, om de woorden te hooren, waarmede hij voor een wijl tijds afscheid zou nemen van Frankrijk. Wat zal hij doen, nu de dood hem, dien hij eens broeder noemde, de kroon afzette en de hand, aan het krijgszwaard tot verdediging geklemd, verlamde?

Gewigtige vraag!

Wat zullen Frankrijk en Engeland doen in de eerste dagen van rouw, waarin een geheele Natie, door de hand des Heeren, is gekleed?

Maar wij spreken, alsof Rusland geen Keizer heeft, en wij weten immers, dat de ledige Troon reeds is bezet en een tweede Alexander al den eed van trouw van de millioenen ontving, die, slechts weinige dagen geleden, nog luisterden naar- en gehoorzaamden aan de bevelen van Nicolaas I. Wordt in constitutionele landen een Vorst tot zijne vaderen verzameld, dan wordt de kreet: „*le roi est mort!*" (de Koning is dood!) dadelijk opgevolgd door den uitroep: „*vive le roi!*" (leve de Koning!), maar in het absolute Rusland is de dood des Monarch's dikwijls de oorzaak van hevige bewegingen ter zake van de troonsopvolging, zooals wij straks uit de geschiedenis van het leven des overleden Keizers zullen zien, maar dat is gelukkig bij deze treffende gebeurtenis niet alzoo geweest. De oudste van des Czaars zonen, Alexander, was te St. Petersburg, en onmiddelijk zette hij zich de kroon des Vaders op het hoofd en ontving hij de hulde der Natie als Keizer.

Maar wat is nu het karacter van den nieuwen Monarch, van den naamdrager eens Keizers, vredelievend van aard en groot van hart?

Men verzekert algemeen, dat hij den inborst heeft van Alexander I en het gedruisch des oorlogs niet lief heeft — dat hij in den Rijksraad, waarin hij als Grootvorst zitting en stem heeft en ook altijd tegenwoordig was, tegen den oorlog stemde, en dat hij zich, onder anderen, ook bepaaldelijk verklaarde tegen het overtrekken van de Pruth door de Russische legers. Is dat nu waarheid, en wij gelooven het te kunnen verzekeren, dan *kan* zijne onverwachte komst tot den Troon van groote, van heilrijke gevolgen zijn in de toekomst — dan *kan* zij de verwezenlijking des vredes verhaasten. Velen zien dan ook in den nacht des doods, die over het paleis des Keizers in het trotsche Petersburg is uitgespreid, een lichtstraal voor Europa dagen, die weldra het donkere, waarin ons werelddeel verkeert, geheel zal opklaren.

Maar, anderen spreken en profeteren anders!

Zij vragen — wat wil de *Russische natie*, wat wil vooral de Russische oude adel, de partij, zonder wier medewerking geen Keizer zijn wil tot algeheele uitvoering brengt? Wat wil de geestelijkheid, die het Volk opriep en zegende tot een heiligen oorlog? Zal de Natie de beleediging, het Russische Rijk aangedaan, willen vergeten bij het lijk van hem, wiens leven daardoor werd geschokt en welligt ondermijnd, en zal zij, ten gevalle van eene meer vredelievende denkwijze zijns opvolgers, iets van hare eischen laten vallen en gereedelijk de hand uitsteken tot vrede?

En wat is de denkwijze der andere zonen van den Czaar, van Constantijn en Michael, die met de onderdanen des Keizers de gevaren des krijgs deelden, en die, toen hun vader stervende was, misschien in het volle harnas tegenover den vijand stonden op den aangevochten Vaderlandschen grond — op de wallen van het doorluchtig Sebastopol!

Belangrijke vragen voorzeker.

Spoedig zal het antwoord daarop door de wereld klinken, als Alexander de tweede aan zijn Volk, op plegtige wijze, zijne komst tot den Troon verkondigt of later in een Manifest zijne politiek omschrijft.

Zeker is het echter, dat de tegenwoordige Keizer, met eene denkwijze, verschillend van die zijns vaders, eene denkwijze, en dat kan vooral van beteekenis zijn, die vooral *algemeen bekend* was, zonder zijne waardigheid te schenden, het een en ander kan toegeven, dat zijn vader niet kon, en als de Natie daartoe ook bereid is, dan, ja dan, zou het werk des vredes, bij den dood van Nicolaas I hebben gewonnen.

Is nu de partij Nesselrode, dat is zij, die meer tot vrede is geneigd, en dus den Keizer, mogt hij iets willen toegeven, daarin zal ter zijde staan, de sterkste, dan wordt de hoop op eene minnelijke schikking grooter, maar heeft de Mentschikoffsche partij, die Constantijns oorlogzuchtig hart heeft gewonnen, meer invloed, en wordt zij gesteund door den adel en de geestelijkheid, dan kunnen de Europeesche beurzen, die zoo, wij zouden haast zeggen, *verheugd* waren bij de doods-tijding, wel eens geene juiste politieke profetessen hierin geweest zijn.

Maar men vergete, bij al die beschouwingen, het Westen niet!

Is het wezenlijk geneigd tot vrede? *Kan* en *wil* dat eenige offers brengen tot herstel van den vrede van Europa? Zal het iets minder eischen dan het deed, na de schromelijke verliezen die het ondervond? Is Napoleon waarlijk een Keizer des vredes? Zoekt hij ook, avontuurlijk als hij is, glorie in den krijg, en acht hij die soms noodig tot bevestiging van zijnen troon en het regerings stelsel, dat hij heeft ingevoerd? Hoopt de Engelsche aristocratie, door een krachtigen oorlog, te herwinnen, wat zij bij het volk verloor?

En met welke gedachten staan Keizer Frans Jozeff en Koning Friedrich Wilhelm bij het lijk van een Redder uit den nood en van een geliefden bloedverwant?

„Oostenrijk zal zijn tijd weten om *ondankbaar* te zijn!" zou Prins von Schwarzenberg hebben gezegd, toen men hem in den Hongaarschen oorlog op de groote verpligting wees, die het Keizerrijk door Ruslands hulp op zich laadde . . . die zoo sprak is reeds dood, maar zou de jeugdige Keizer de regte beteekenis van dit politieke woord aanvankelijk in praktijk hebbende gebragt en oogenschijnlijk gereed, om het geheel *waar* te maken, ook eenigzins veranderd zijn, door gedachten des doods? Of zou hij zich nu geheel ontslagen rekenen van eenige erkentelijkheid? Zou Pruissens Koning, „wiens weifelende staatkunde gewis de laatste levensdagen van Nicolaas I heeft vergald, nog denzelfden prijs stellen op de vriendschap van het Westen? Of zou het sterfbed des Keizers hem de banden der bloedverwantschap meer hebben doen gevoelen? Zal de rouw van eene beminde en nu treurende zuster te Berlijn geen invloed hebben op de koude berekeningen der diplomatie? Of zou ook hij zich losser gevoelen van Rusland, nu de Gemaal zijner zuster niet meer *is*?

Maar genoeg, wij hebben onze denkbeelden over het een en ander onze lezers niet willen onthouden; 't zijn meest vragen, die we opperden, bij de bewustheid van het kortzigtige, dat alle menschelijke berekeningen en voorspellingen aankleeft. Treffend is dezer dagen bewaarheid, wat wij zoo dikwerf zeiden: „Hij, die de wereld regeert kan op 't onverwachts alle plannen van de Magtigen der aarde verijdelen, zij zijn zelfs geen meester over het oogenblik dat volgt." Treffend heeft de dood heden gepredikt, hoe voorzigtig en wijs het is, zich gereed te houden voor de afreis van deze aarde, en nimmer, nimmer te zeggen: „*ik zal daarheen gaan en ik zal dit doen,*" zonder er op te laten volgen: „*als de Heer wil en ik leef.*"

Wij deelen hier boven een levensberigt van Keizer Nicolaas I mede.

De Keizer en de Keizerin waren beide eenige dagen ongesteld en lijdende aan de griep. Eerstgenoemde, van een krachtigen ligchaamsbouw, werd daardoor op 't hevigst aangetast, en hoestte zoo, dat hij zelf ongerust werd over de gevolgen. Hij vroeg dan ook, Donderdag j.l. aan de geneesheeren, of zij gevaar zagen in zijn toestand. Het antwoord was, dat men voor zijne longen vreesde, en de Keizer, bewust, wat die vrees beteekende, bereidde zich tot den dood. Hij liet zich onmiddelijk de laatste troostmiddelen der Grieksche kerk toedienen en besteedde den nog overigen tijd zijns levens aan de behartiging van de belangen zijner ziel en aan die van het Land en van zijn geslacht. Gewigtig zullen die laatste uren voor zijn sterven, die hij in volle bewustheid mogt doorbrengen, geweest zijn. Achtervolgens stonden de hoogste Staatsdienaren aan zijn doodsbed, om de bevelen en wenschen van den Monarch te hooren, en als zij hem verlieten, was hij omringd van zijne dierbaarste betrekkingen, van welke hij, een voor een, een roerend afscheid nam.

Op den volgenden dag, des voormiddags te 10 of 11 uren, gaf Nicolaas I den geest.

Donderdag nacht ontving H. M. de Koningin Moeder te 's Hage de eerste tijding van de ongesteldheid Haars broeders, en onmiddelijk liet zij per telegraaf om spoedige en nadere tijding vragen. Zij ontving die Vrijdag morgen, en deze was van dien aard, dat het ergste te vreezen was. Eenige uren later, Vrijdag 's middags te één uur, bragt dan ook de telegraaf het doodsberigt in het paleis van Z. M. den Koning. Droevige taak, H. D. opgelegd, om Zijne Moeder, die zoo innig gehecht was aan den overleden Broeder, daarmede bekend te maken. Groot was de droefheid der edele en waardige Vorstin, toen zij de treurige boodschap ontving, en onmiddelijk kreeg de telegraaf in last, om de betuigingen van deelneming en smart van geheel het Koninklijk Huis naar St. Petersburg over te brengen. Naauwelijks konden die daar zijn aangekomen, of H. M de Koningin-Moeder ontving eene dépêche, geteekend: *l'Empereur de la Russie à la Reine Mère* (de Keizer van Rusland aan de Koningin-Moeder.

Alexander de Tweede zat reeds op den Troon zijns Vaders!

Op nieuw leende de telegraaf zijn dienst en bragt de gelukwenschingen van ons Koninklijk Huis aan den nieuwen Keizer.

—

Nieuws uit de Krim is er weinig, en de diplomatie ziet zich, althans voor eenige dagen, tot werkeloosheid veroordeeld. Een der Oostenrijksche Aarts-Hertogen begeeft zich naar Petersburg ter condoleantie en welligt ook ter felicitatie.

Van Schamyl zijn tijdingen ontvangen De *N. Pr. Zeit.* berigt, dat de Russische generaal Nicolaï den 16 Januarij een schitterend wapenfeit volbragt, en zich bij verrassing meester maakte van Schonaih-Caupon, het Gibraltar van Circassië bijgenaamd. De vesting was zeer omzigtig ingesloten, en werd zoo onverwachts aangetast, dat de bezetting van Schamyl slechts een zwakken tegenstand kon bieden. De inname van die plaats heeft in geheel Caucasie een diepen indruk te weeg gebragt, en is een der hardste slagen, die Schamyl tot heden troffen.

Of Napoleon naar de Krim zal gaan, is nog onbekend. De Engelsche Minister, lord Clarendon, heeft zich naar Boulogne begeven, om daar een mondgesprek met Keizer Napoleon te houden.

De beurzen hebben hare opinie, aangaande 's Keizers dood, gekenmerkt door aanzienlijke rijzing.

Ten slotte nog iets uit Sardinie en Spanje.

De Sardinische Kamer heeft de klooster-wet met de aanzienlijke meerderheid van 116 tegen 36 stemmen aangenomen. Opmerkelijk verschijnsel!

De Minister Cavour heeft voor de eindstemming eene belangrijke rede tot verdediging dier wet gehouden.

Den 23 heeft de partij der onverdraagzamen in de Cortes zich ruiterlijk verklaard. Het was haar niet voldoende alle amendementen te hebben verworpen, die strekten, om in de nieuwe constitutie niet alleen den schijn van de vrijheid van godsdienst, maar zelfs de eenvoudige godsdienstverdraagzaamheid op te nemen; zij stelde bovendien nog een amendement voor van haar zelve uitgaande, houdende onbewimpelde verklaring, dat de staat de verpligting op zich neemt in geheel Spanje de catholijke, apostolische en roomsche godsdienst, als de *uitsluitend eenige* godsdienst der Spanjaarden, te handhaven. De heer *Jaen*, die dit amendement verdedigde, beweerde, „*dat er voor eene natie geene grootheid, geen voorspoed, geen geluk kan bestaan, dan alleen wanneer die natie is zamengesteld uitsluitend uit catholijken, zonder eenige vermenging met protestanten, israelieten of belijders van andere gezindheden.*" (!!) De redenaar ging nog verder en betoogde zelfs, dat Frankrijk veel zou geven, om bevrijd te worden van al de niet-catholijke Franschen en al de tempels en synagogen verwoest te zien!! Wij voegen daar niets bij dan de woorden van *l'Indép. Belge*, — welk blad overigens, wat Frankrijk betreft, zegt, dat de heer *Jaen* wel zal gedoogen, dat het hem niet gelooft, — luidende: „Tot zoover zijn dus op dezen oogenblik de klerikalen der school van den heer *Jaen* en van *l'Univers*. Kan men er nu nog aan twijfelen, dat die klerikalen, waren zij de sterksten, zouden aarzelen de inkwisitie weder in te voeren?

In dezelfde zitting heeft de commissie van rapporteurs, belast met het onderzoek van het wetsontwerp op den verkoop der kerkelijke en gemeente goederen, daartoe geadviseerd.

Het amendement is verworpen met 158 tegen 50 stemmen.

De R. Catholieke godsdienst, dat is het eind-resultaat der discussien, is de godsdienst van den Staat, en ieder kan overigens *gelooven* wat hij wil, als de openbaring van dat geloof niet strijdt met de belangen der R. Catholieke godsdienst.

6 *Maart.*

De Keizer van Frankrijk is te Parijs teruggekomen, zonder dat het verwachte manifest, waarbij hij zijn vertrek naar de Krim aankondigt, is verschenen. Een Engelsch blad berigt zelfs, dat de Keizer zijne Krim-reis heeft opgegeven.

Men verzekert, dat het hof den rouw zal aannemen wegens het overlijden van den Keizer van Rusland, en dat deze maatregel, om den overleden Vorst de laatste eer te bewijzen, des te gestrenger in acht zal genomen worden, omdat men in oorlog met hem was.

Het klinkt zonderling, dat men over een vijand, juist omdat hij een vijand is, nog meer uiterlijke rouw moet toonen als over een vriend.

Het regement kurassiers bij het Oostenrijksche leger, dat den naam van Nicolaas draagt, zal, blijkens eene keizerlijke dagorder aan dat leger, dien naam behouden, om daardoor een blijk van Oostenrijks erkentelijkheid te geven voor de belangrijke diensten, door den overleden Czaar in tijden van rampspoed belangeloos bewezen.

Uit Konstantinopel zijn berigten ontvangen van 22 Feb., houdende o. a. dat uit de Krim vernomen is, dat de jongste uitvallen der Russen door de belegeraars van Sebastopol moedig zijn teruggeslagen. De Russen hebben den toren van Malakoff vernield.

Lord Russell werd den 5 dezer te Weenen verwacht, na te Berlijn zich een paar dagen te hebben opgehouden.

Op het eiland Cuba is eene zamenzwering ontdekt. Concha, de kapitein-generaal, moest vermoord, en den flibustiers hun inval gemakkelijk gemaakt worden. Zeer veel personen waren in hechtenis genomen. Op een uit de Vereenigde Staten binnengeloopen schip met ammunitie was beslag gelegd.

Telegrafische dépêches.

Weenen, 6 Maart. Van de Krim wordt hier de gewigtige tijding aangebragt, dat de grootvorst Michaël (jongste zoon van den overleden vorst) voor Sebastopol is gedood. Dit berigt eischt alsnog allezins nadere bevestiging.

De jeugdige Keizerin van Oostenrijk is heden van eene dochter bevallen.

Parijs, 6 Maart. Hier loopen geruchten, dat een wapenstilstand zou worden gesloten.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

TWEEDE KAMER DER STATEN GEN.

In de zitting van 3 dezer heeft de Kamer achtervolgens aangenomen de conclusien der rapporten, uitgebragt op de inlichtingen gegeven van regeringswege op de adressen van: 1o. *A. Ruyssenaers*, betrekkelijk de onderzeesche telegraaf-onderneming; 2o. van *L. van Vliet*, wegens klagten over het Indisch bestuur; en 3o. van *M. D. Teenstra*, aangaande de slavernij in West-Indie. De conclusie van het derde rapport strekte daartoe, om van het verslag der commissie afschrift aan den Minister van Kolonien te doen toekomen, 1o. met dankbetuiging voor de gegeven inlichtingen, maar tevens met de verklaring, dat die inlichtingen de Kamer niet hebben gerustgesteld omtrent het lot en de behandeling der slaven in onze W. I. bezittingen, terwijl zij overtuigd is, dat de thans bestaande reglementen niet voldoende zijn, om de mishandeling der slaven genoegzaam tegen te gaan; 2o. met kennisgeving van het verlangen der Kamer, dat ten spoedigste de thans vigerende reglementen èn in het belang der slavenbevolking èn in dat der kolonien zelve, mogen worden verbeterd, zonder daarom eenige vertraging toe te brengen aan de te nemen maatregelen tot eene geschikte en zoo zeer gewenschte emancipatie der slaven in onze W. I. bezittingen.

— De opper-ceremoniemeester heeft bekend gemaakt dat ons Hof den rouw zal aannemen wegens het overlijden van Z. M. Nikolaas I, Keizer aller Russen, voor den tijd van tien dagen geheele rouw, drie weken middelbare en twee weken ligten rouw, met ingang van Maandag 5 Maart.

— Krachtens eene order van het ministerie van oorlog is in de kazerne der aan den Helder in garnizoen zijnde compagnien veld-artillerie een amusements-lokaal afgezonderd, met het doel om die krijgslieden het leven in de kazerne te veraangenamen.

— Men verneemt, dat de burgemeester van Hilvarenbeek (arr. Eindhoven) bij kon. besluit, voor eene maand in zijne betrekking is geschorst, en wel, omdat hij had toegelaten, de ter aarde bestelling van een lijk buiten de algemeene begraafplaats der gemeente, en verzuimd had, alhoewel hierop door anderen opmerkzaam gemaakt, de noodige maatregelen tegen eene tweede dergelijke begrafenis te nemen.

Waalwijk, 28 Feb. De eerste jaarmarkt, die dit jaar heden alhier gehouden werd, kenmerkte zich door de hooge prijzen, die voor het vee, vooral voor kalfkoeijen en kalfvaarsen, besteed werden.

Rozendaal, 2 Maart. In den nacht van 28 Februarij op 1 Maart is onder de gemeente Gastel, bij den bouwman *J. H.*, een zeer brutale diefstal gepleegd. Omstreeks half elf ure ontwaarde de bouwman, dat er zich volk in het voorhuis bevond, hetwelk zich onder vloeken en razen naar den zolder begaf en het daar aanwezige spek, ruim 150 Ned.

ponden, naar beneden wierp. Hierop plaatste de bewoner zich voor de deur van zijn slaapvertrek, ten einde die te versperren, daar zij slechts met eene zoogenaamde klink gesloten was en de dieven aanstalten maakten om daardoor binnen te dringen, hetwelk dan ook welhaast gelukte; nu stormden eenige manspersonen, met geweren en stokken gewapend, het vertrek binnen, en werd de boer met stokslagen gedwongen, zich weder te bed te begeven, waarna een der dieven voor het bed post vatte en de gordijnen sloot. Daarna ging men over tot het openbreken van eene kist (waartoe zij ruim ½ uur besteedden), maar daarin niets van waarde vindende, openden zij het kabinet en roofden daaruit ruim ƒ 600 aan contanten en het daar aanwezige goud en zilver en eenig linnengoed. Ten 12 ure omstreeks verlieten de roovers met hunnen buit het huis, na vooraf de huisgenooten verboden te hebben eerder dan na verloop van 1½ uur op te staan, daar zij hen in dit geval vermoorden zouden: een ½ uur na hun vertrek kwam één der dieven hen hieraan nog herinneren. Het ontvreemde schat men in het geheel op c.a. ƒ 1000. Men heeft zeven manspersonen in huis bemerkt, waarvan ook een op zolder bij het bed van den zoon de wacht hield; allen hadden doeken om het hoofd gewonden, denkelijk om niet herkend te worden. Het schijnt dat men door den deur van den koestal, welke niet gesloten was, in de schuur gekomen is, en van hier door het foreeren der deur in het voorhuis. De justitie doet ijverige nasporingen om de daders in handen te krijgen.

Arnhem, 3 Maart. Dezer dagen stond voor den krijgsraad alhier teregt, ter zake van desertie, zekere V...., oud 42 jaren, geboren te Kampen. Deze persoon was namelijk in het jaar 1842, terwijl hij bij het korps lansiers, te Roermond in garnizoen, diende, uit vrees voor straf, daar de termijn van een ontvangen verlof was verstreken, over de grenzen naar Belgie gegaan, waar hij door de maréchaussée aangehouden, dienst nam bij het Fransche vreemden-legioen in Algiers. Na in Algiers gedurende elf en een half jaar te hebben gediend en aldaar onderscheidene veldtogten te hebben bijgewoond, is hij van daar naar het Fransche leger in de Krim vertrokken, waarbij hij gedurende zes maanden heeft gediend. Na den slag aan de Alma en dien bij Inkerman te hebben bijgewoond, is hij onlangs na expiratie van dienst, op zijn verzoek, met paspoort ontslagen. In Frankrijk teruggekeerd, heeft hij zich terstond naar Breda begeven en zich aldaar als deserteur uit onze krijgsdienst aangegeven. Blijkens zijn paspoort en certificaat van goed gedrag, heeft hij zich steeds goed gedragen gedurende zijne militaire dienst. Uit hoofde van de verschillende verzachtende omstandigheden, welke er voor genoemden deserteur bestaan, heeft de krijgsraad hem dan ook de minste straf, ééne maand detentie, opgelegd, wordende hij na expiratie dier straf bij het leger ingedeeld voor den tijd, welken hij nog tijdens zijne desertie te dienen had. Gemelde V. heeft een gunstig, krijgshaftig voorkomen en een zeer gezond verstand. Hij spreekt met veel oordeel over den tegenwoordigen oorlog in de Krim en over den toestand van de geallieerde legers. Volgens zijn zeggen, laat de toestand van het Fransche leger ook veel te wenschen over en is niet veel beter, dan dat der Engelschen. Beide legers lijden het meest door de koude; dagelijks wordt een zeer groot getal soldaten van koude verkleumd buiten dienst gesteld. Hij roemt zeer de zorg, welke voor het Fransche leger wordt gedragen, latende de voeding, kleeding en het uitbetalen der soldij weinig te wenschen over. Volgens zijn zeggen zijn de Algerijnen moeijelijk te bestrijden, maar komen deze nog in geene vergelijking met de Russen, welke den vijand geen oogenblik met rust laten en hem zoodoende, zonder nog te vechten, veel schade toebrengen.

Groningen, 5 Maart. De beroemde *Jennij Lind* zal alhier een concert geven.

— Het Hof heeft heden het vonnis der Regtbank alhier, tegen Mr. *de B. M.*, advocaat te Zwolle, gewezen, bevestigd met veroordeeling van den beklaagde in de kosten.

— De Minister van Binn. Zaken heeft eene hoogst belangrijke missive aan Gedeput. Staten dezer Provincie betrekkelijk de plannen tot algemeene verbetering der scheepvaartkanalen in dit gewest gezonden. Z Exc. geeft daarin te kennen, dat op een rijks-subsidie van ⅔ der kosten, op ƒ 1.950,000 geraamd, geen uitzigt kan bestaan; dat het rijks-subsidie z. i. nimmer meer dan een millioen zal bedragen, doch dat, alvorens eene aanvraag aan de Staten Gen. daartoe te doen, men moet weten, wat door de Provincie en in de Provincie tot dat einde wordt bijeengebragt.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

De afkondiging van het leerstuk der onbevlekte ontvangenis heeft bij de R. K. bevolking in Frankrijk de begeerte tot het lezen van het N. Testament zoodanig opgewekt, dat er in de maand Januarij dezes jaars voor 10. à 12.000 franken meer verkocht zijn dan gewoonlijk.

ENGELAND.

Bij proclamatie van koningin *Victoria* wordt de aanstaande vaste- en boete-dag op 21 Maart bepaald.

— Nopens de onlusten in Australië heeft men berigten tot den 2 Dec. Den 30 Nov. begonnen de onlusten te Ballaret, die den 2 Dec. nog niet gedempt waren. Dezelve ontstonden, dewijl de goudzoekers, weigerden een toestemmings-bewijs tot het goudzoeken te koopen, krachtens een besluit op den 29 Nov. genomen. Den volgenden dag begaf de politie zich naar de mijnen, om die personen te arresteren, die geen bewijs hadden genomen. De politie-beambten werden met steenen ontvangen. In het gevecht waren eenige menschen gekwetst. De opstand werd daarop ernstiger. De kolonel *Vailliant* had 300 man inf. en 50 marine soldaten met 4 kanonnen tegen de muiters afgezonden. Den 2 Dec. waren de komm. *Nickle* en de kolonel *M'Cartney* met 1000 man troepen naar Ballaret opgerukt.

— Volgens berigten uit Canton van 14 januarij, hadden de insurgenten in China de keizerlijken bij Whampoa geslagen, en het eskader genomen of vernield. Eenige Engelsche en Fransche schepen, die zich daar bevonden, waren door eenige kogels geraakt, maar waren niet tusschen beiden gekomen.

BELGIE.

Het ministerie, hetwelk Belgie, sedert de aftreding van het liberale kabinet der heeren Rogier en Frère, bestierd heeft naar het beginsel van onzijdigheid tusschen de beide groote staatspartijen, was nooit zeker van de ondersteuning der meerderheid in de kamer van volksvertegenwoordigers; en reeds meermalen onderging het door de afwezendheid of de weifeling van eenige weinige leden van meer gematigde denkwijze nederlagen, waardoor het genoopt werd zijn ontslag te vragen. In den laatsten tijd heeft de meerderheid der Kamer in verscheidene aangelegenheden van bloot binnenlandsch belang gestemd tegen het gevoelen, hetwelk namens het gouvernement door den minister van binnenlandsche zaken werd voorgesteld. Zoo heeft zij in het begin dezer week een voorstel aangenomen tot afschaffing van het staatsexamen voor de toelating tot het akademisch onderwijs, hetwelk de minister wilde in stand houden. Over het haalde nederlagen, hoewel ieder op zich zelve niet van groot belang, heeft het ministerie aangemerkt als een blijk, dat het in de kamer geen genoegzaam vertrouwen en steun meer bezat, om 's lands zaken met vrucht te kunnen bestieren; en op grond daarvan heeft het van den koning zijn ontslag gevraagd, gelijk in de zitting der Kamers van 1 Maart officiëel is medegedeeld.

TURKIJE.

De doorgraving van de landengte van Suez, eene onderneming van een zoo groot staatkundig en handelsbelang, zal weldra worden verwezenlijkt, daar de sultan van Turkije het reeds door den onderkoning van Egypte aangenomen plan daartoe van den heer de Lesseps heeft goedgekeurd. Dat de Divan deze goedkeuring zal bekrachtigen lijdt geen twijfel.

RUSLAND.

Wij deelen de volgende telegrafische dépêches uit Petersburg mede:

2 Maart. De Keizer is overleden. Geheel de stad is in rouw gedompeld. De houding der troepen laat niets te wenschen over. De Keizer was niet lang ongesteld. De oorzaak der ziekte lag in een aanval van griep. Toen hij daaraan leed, ontzag hij zich niet zijne gewone werkzaamheden te verrigten. Hij inspecteerde de dagelijks aankomende en vertrekkende troepen. Later sloeg de griep den doorluchtigen lijder op de long (*pneumonie*), en zijn toestand werd plotseling gevaarlijk. Anderhalven dag voor zijnen dood was de Keizer van dat gevaar volkomen bewust. Hij stierf kalm en gelaten.

3 Maart. Donderdag voormiddag had de overleden Vorst verscheidene bijeenkomsten met hooge personaadjen, die hij achtereenvolgens bij zich had laten ontbieden. Voornamelijk onderhield hij zich geruimen tijd met graaf *Orloff* en graaf *Adlerberg*. Hij maakte verscheidene schikkingen en ging daarbij met eene bewonderenswaardige kalmte te werk. Omgeven van al de te Petersburg aanwezige leden van het Keizerlijke geslacht, blies Keizer *Nicolaas* den laatsten adem uit.

— Eene andere dépêche uit Petersburg van 2 Maart, 's morgens 6 uur, meldt nog het volgende: »De Keizer heeft de mededeeling van dr. *Mandt*, dat eene beroerte te vreezen is, met kalmte aangehoord. Hij vergenoegde zich met te vragen: »Wanneer zal ik verlamd zijn?" De geneesheeren konden daarop niet met juistheid antwoorden. Daarna vroeg de Keizer aan dr. *Carell*: »Wanneer zal het afgeloopen zijn?" De Keizer heeft gebiecht en afscheid genomen van zijne vrouw en kinderen, die hij ieder afzonderlijk, alsmede zijne kleinkinderen, zegende met eene nog krachtige stem, met vol vertrouwen, eene groote kalmte en veel tegenwoordigheid van geest. De pols is nog sterk, maar reeds heeft men den lijder muskus toegediend. De Keizerin blijft gelaten."

— Keizer *Nicolaas* laat zes kinderen na: *Alexander Nicolaewitch*, *Cesarewitch* en grootvorst-troonopvolger (geb 29 (17) April 1818); *Maria Nicolaewna*, (geb. 18 (6) Augustus 1819); *Olga Nicolaewna*. (geb. 11 Sept. (30 Aug.) 1822; *Konstantijn Nicolaewitch*, (geb 21 (9) Sept. 1827), *Nicolaas Nicolaewitch*, (geb 8 Aug. (27 Julij) 1831); en *Michael Nicolaewitch*, (geb 25 (13 October 1832).

ASSEN, 7 Maart.

Door den Koning is de 1e luitenant bij het 2e Regiment infanterie *E. D. Trip* benoemd tot kapitein der 3e klasse.

— Te Soerakarta op Java zal op de Javaansche en Hollandsche drukkerij van de firma *Hartevelt en Co.*, eene Courant of periodiek blad worden uitgegeven in de Javaansche taal en met Javaansche karakters.

— Men schrijft ons uit Haulerwijk als iets bijzonders, dat den 26 feb. j. l. de jongste zoon van *L. E. Houkes* aldaar is aangeloot, evenals vroeger alle zijne vijf oudere broeders; daarentegen deelt men ons mede, dat zes zonen van *E. van Bon* te Zuidlaren opvolgelijk alle zijn vrijgeloot.

— Het is natuurlijk, dat in de tegenwoordige oorlogzuchtige tijden de prijs der remplacanten stijgt; men hoort dan ook van eischen van ƒ 800. en ƒ 1000; zelfs zou te Meppel iemand meer dan ƒ 1000. voor een remplacant geboden hebben, doch te vergeefs.

— De in de vorige week te Smilde ten behoeve der gereformeerde armen gehoudene collecte heeft nagenoeg ƒ 215 opgebragt.

— Als een bewijs van den spoed, waarmede de telegraaf werkt, kan dienen, dat onze kon. familie *twee* uren na het overlijden van Keizer *Nikolaas* te St. Petersburg daarvan berigt had te 's Gravenhage. Vrijdag te 10 à 11 uur had dit overlijden plaats en Zaturdag te 12 uur konden wij daarvan door eene onder het afdrukken der Courant ontvangene telegrafische dépêche aan het grootste gedeelte onzer lezers mededeeling doen.

— Den 20 Maart e. k. zal in deze gemeente de stemmingplaats hebben voor een lid van den gemeente-raad, in plaats van den heer *Brunings*, die als zoodanig zijn ontslag heeft genomen.

— Het Departement van Oorlog is door den Koning gemagtigd, om de miliciens der ligting van 1854, die bij de verschillende korpsen van het leger in *reserve* zijn gesteld, tegen den 3 *April aanstaande* in werkelijke dienst op te roepen, ten einde gekleed en in den wapenhandel geoefend te worden, en wel die, welke tot het wapen der *Kavalerie en de Regementen Veld- en Rijdende Artillerie* behooren, in het algemeen, voor den tijd van *een jaar*, en die, welke bij het *wapen der Infanterie, de drie Regementen Vesting-artillerie, het korps Pontonniers, en bij het Bataillon Mineurs en Sappeurs* zijn ingedeeld, voor den tijd van *zes maanden*, met bepaling o. a. dat er op den 10 Julij aanstaande bij de korpsen, onder al de Miliciens uit de reserve in active dienst opgeroepen, eene loting zal plaats hebben, ten einde daarna te regelen, wie hunner, bij het met groot verlof zenden der ligting, tot zamenstelling van dat gedeelte der Nationale Militie, hetwelk den koning voorbehouden is te zamen te doen blijven, voor zoo veel de dienst bij de verschillende wapenen zulks mogt vorderen, langer in werkelijke dienst zal moeten blijven, of wel later, bijaldien zulks noodzakelijk mogt zijn, weder onder de wapenen geroepen zal kunnen worden. De gemeente-besturen in dit gewest zijn door den heer Commissaris des Konings aangeschreven, om de bedoelde miliciens te verwittigen, dat zij eerstdaags zullen opgeroepen worden, om zich bij hunne korpsen te vervoegen.

— De laatste berigten omtrent den staat onzer rivieren luiden ongunstig; van Arnhem schrijft men van 5 dezer, 's morgens 9 uur: De Rijn is op het oogenblik weder geheel met ijsschotsen bedekt. Het water is heden nacht tot eene schrikbarende hoogte gewassen, gelijk men zich niet herinnert sedert 1820. Met vele inspanning is men bezig het indringen des waters in de stad te beletten. In de Velpsche broek stroomt het in die mate over den Westervoordschen dijk in, dat het over den Oostelijken buitensingel in de stadsgracht zou vloeijen, zoo er geene kistdammen gemaakt werden. De spoorwegdam, ofschoon met drie poorten voorzien, belet dat het water, in voldoende massa den weg langs het dorp Velp kan nemen. Aan den zoogenaamden palmboom stroomt het dwars door de huizen naar de binnengracht. Bij het kantoor der Keulsche Stoomboot-Maatschappij aldaar schoof gisteren avond het ijs over de kisting door de glazen deuren. De angst en bekommering der bewoners laat zich ligt beseffen, bij het afzenden van dit berigt scheen er meer was dan val in het water te zijn.

Uit Wageningen schrijft men van 5 Maart: Wij verkeeren hier in watersnood. De dijken staan op het punt van doorbreken. Alles maakt zich gereed, om te vlugten.

Te Gorinchem was de waterstand in 24 uren 57 d. gewassen. Voorzigtigheidshalve waren 1300 mannen opgeroepen.

Uit Rhenen schrijft men van 2 Maart: Een half uur boven Hattem loopt het water 1½ voet over den dijk. Aan keeren is niet te denken. Van Hattem tot Bergwijk loopen de dijken ook over op een uur lengte.

* **Nieuw-Drouwen, 3 Maart.** Schreef men in de vorige week uit Meppel, dat daar groote hoeveelheden visch waren gevangen, — ook hier was dit het geval. Door gaten in 't ijs te kappen, ving men eene groote menigte. En menig arbeider, die zich door de duurte in den laatsten tijd geen vleesch of spek kon verschaffen, kon zich nu met zijn gezin voor weinige centen verzadigen met visch. Inzonderheid is er veel aal gevangen, zoodat deze ook tegen geringen prijs te verkrijgen was. De grootere visschen werden bij getallen verkocht, de kleinere bij de vijfkop, of per emmer vol. 't Spint 10 ct. scheen van deze de markt zoowat te zijn.

Coevorden, 6 Maart. Gisteren wilde de dienstmaagd van een boer te Esschebrugge water uit de put halen; zij bleef wat lang uit, en, toen men naar de oorzaak daarvan onderzoek deed, bevond men, dat zij in de put lag; zij was op het hoofd daarin gevallen; doch schijnt het hoofd weder boven gekregen te hebben; er uit gehaald zijnde, was zij echter zinneloos; men vreest dat bij den val de hersenen beleedigd zijn.

* **Gasselte, 5 Maart.** Als eene bijzonderheid kunnen wij melden, dat heden door den schaapherder *Jan Koltho*f alhier gevonden zijn vier versch gelegde raven-eijeren.

* **Nieuw-Buinen, 5 Maart.** Gisteren waren we hier getuigen van de bevestiging van onzen geachten Hulpprediker den WelEerw. Heer *W. Driesman*, tot predikant dezer gemeente. Ds. *Lieftink*, predikant te Odoorn, 2e consulent alhier, bevestigde hem naar aanleiding van 1 Thess. 4: 1; krachtig en aandoenlijk was de wijze, waarop ZEWe zich van zijn taak kweet. 's Namiddags deed Ds. *Driesman* zijne intrede, door eene rede naar aanleiding van Luk. 5: 27b en verbond zich plegtig, om, als voorganger en leeraar dezer jeugdige gemeente, haar bij voortduring optewekken en aan te sporen, om Jezus, den Heer der kerk, te volgen. Eene groote schare menschen zoo van hier als elders woonde de plegtigheid bij.

* **Veenhuizen 5 Maart.** Voor eenige dagen ontving de heer *van Riet*, fabrieksbaas aan het 3e gesticht alhier, eene aanstelling als opzigter over de werkzaamheden in het gevangenhuis te Leeuwarden. Voorzeker de Maatschappij van weldadigheid *verliest* en Leeuwarden *wint* aan hem een trouw ambtenaar.

* **Haulerwijk, 4 Maart.** Maakt men men van elders in de couranten melding, dat er veel gedaan is en wordt ter leniging der armoede, ook deze plaats is hierin niet ten achteren gebleven. Gedurende den winter is aan de meestbehoeftigen werk en daardoor brood verschaft. De meestgegoede inwoners dezer streek nl. legden eenige gelden te zamen, kochten daarvoor wol enz., en lieten dit door de armen voor geld bewerken. Thans zijn alle gelden zoo goed doenlijk besteed en is men voornemens de gefabriceerde goederen te doen verloten, om daarna dat geld wederom nuttig te besteden. Waarlijk, voor eene plaats als Haulerwijk zijn dergelijke instellingen onbetaalbaar.

* **Oude-Pekela, 5 Maart.** Gisteren morgen passeerden twee personen den weg aan het diep van hier naar de Nieuwe Schans. Even buiten Pekela gekomen, vonden ze een man dood op den grond liggen. Nadat de heer Burgemeester hiervan kennis bekomen had, is het lijk terstond door een deskundige onderzocht, en naar de naastbijgelegene woning vervoerd. Op *welk* eene wijze deze persoon om het leven gekomen is, weet men niet, daar de geneesheer hoegenaamd geene sporen van verwonding heeft kunnen ontdekken. En daar men nog eenige spijze in zijnen zak vond, valt er evenmin aan te denken, dat hij door honger is omgekomen. Naar men zegt, moet deze persoon van Omlanderwijk afkomstig zijn, waar hij bij familie inwoonde. Onaangenaamheden met deze zouden oorzaak zijn geweest, dat hij j.l. vrijdag van daar vertrok, zonder te zeggen waarheen. Ongerust over het lang wegblijven, heeft men welerwegen gezocht, om hem op te sporen, tot dat het bekend werd, hoe hij hier op eene ongelukkige wijze 't leven verloor.

* Doordien de vorst sedert eenige dagen geweken is en de ontdooijing snellen voortgang maakt, zijn reeds sommige schepelingen van hier naar hunne scheepsboorden vertrokken, terwijl de overige meest allen gereed zijn, eerlang de reis te aanvaarden, Gisteren avond hield dan ook, als naar gewoonte, onze geachte leeraar ds. *Sannes* zijne afscheidspredikatie voor de zeelieden, die door eene talrijke schare met het grootste genoegen werd aangehoord.

* **Leggelo, 2 Maart.** Heden werd onze onderwijzer *J. Klazinga* op eene treffende wijze verrast. De schooljeugd schonk hem als een blijk van achting en toegenegenheid, een fraai bewerkte *spaarlamp*, waarover een zijden doek, terwijl hij ook reeds in de twee jongstverloopene jaren eenige gouden en zilveren voorwerpen van de schooljeugd ten geschenke had ontvangen. Hartelijk betuigde de onderwijzer op nieuw aan zijne leerlingen daarvoor zijnen dank. Tegen den avond werden de leerlingen feestelijk onthaald op eenige versnapering, zoodat deze dag, zoowel voor onderwijzer als leerling, met veel genoegen werd doorgebragt. Waar liefde den band tusschen onderwijzer en leerling legt, aldaar zal het onderwijs zeker gezegende vruchten dragen.

* **Diever, 6 Maart.** Gisteren was het voor de Christelijke afgescheidenen dezer plaats een ware feestdag. Hun beroepen predikant, de WEw. heer *Hoogedoorn* werd bij haar ingeleid en bevestigd door den WEw. heer W. A. *Kok*, Chr. Afg. predikant te Hoogeveen. Deze had tot tekst de woorden van *Paulus* uit I Thess: 5 vs. 12: 13. Des namiddags begon de nieuwe leeraar zijn werk over Jez. 40 vs. 5. Zoowel voor- als achtermiddag was het kerkgebouw opgepropt van toehoorders zoo uit deze als uit andere gemeenten, en deze dag zal nog lang bij velen in aandenken blijven.

* Als een bewijs, dat hier zware brooden worden gebakken, diene het volgende: Vrijdag jl. is alhier bij den bakker *E. Grütters*, een brood gaar gemaakt, voor een ingezeten dezer plaats, van 25 Ned. ponden zwaarte. Wij houden het er voor, dat de eigenaar, al is het dat hij het niet naar de tentoonstelling te Parijs wil sturen, het toch spoedig zenden zal — naar zijn gezonde maag.

* **Havelte, 6 Maart.** Men verneemt, dat de daarstelling van een Armwerkhuis in deze Gemeente, waarvan in een vorig nummer is melding gemaakt, niet alleen niet vordert, maar meer en meer zwarigheden schijnt te ontmoeten. Jammer is het, dat nuttige inrigtingen niet met meer eensgezindheid kunnen worden tot stand gebragt.

* Men klaagt hier algemeen, gelijk ook elders over het sterven van jonggeborene varkens; bij velen sterven geheele toomen voort na de geboorte weg; bij anderen weder eenige van dezelve, zoodat ook daaruit nog wel meerdere duurte in het varkensvleesch zou kunnen ontstaan.

Meppel, 3 Maart. Eergisteren is hier eene schandelijke misdaad gepleegd door de jongelieden *J. v. L.*, oud 19 jaren en *H. B.*, oud 14 jaren, die de armenbussen bestolen hebben, door dezelve uit te schudden. Tegen deze jeugdige misdadigers, die dergelijk misdrijf reeds meermalen uitgevoerd hebben, zoo als nu is ontdekt en zij ook zelve hebben beleden, is gisteren proces-verbaal opgemaakt en den Officier van Justitie toegezonden. *Prov. Ov. Ct.*

5 Maart. Gisteren avond heeft Ds. *Kamp*, als Hoofddirecteur, in de kerk der Hervormden, bij het gewone uur der zondagavond-dienst, verslag uitgebragt van den staat en de verrigtingen over 1854, der afdeeling Meppel van het Zendeling-genootschap, onder de zinspreuk: „Niets goeds is te gering voor den zegen des Heeren." Naar aanleiding eener opzettelijk daarvoor vervaardigde rede, zooveel als een gemotiveerd verslag behelzende, bepaalde ZWEw. niet alleen de leden, maar ook allen, die door hunne talrijke opkomst blijken gaven, dat zij deze hoogst nuttig werkende zaak waren toegedaan, bij de verrigtingen van 't genootschap in de verte en in de nabijheid; daarbij met een hartelijk opwekkend woord besluitende, om deze zaak, die als de zaak der Gemeente, zoo zeer op vooruitgang mag roemen op alle mogelijke wijzen te bevorderen. *Steenw. Ct.*

Noordwolde, 1 Maart. Wij kunnen niet nalaten, van hier te melden, dat onze, nu drie maanden bestaan hebbende weekmarkt, nog steeds in bloei toeneemt. Heden was hier aangevoerd, op 36 wagens, eene hoeveelheid van 220 mud rogge, en 105 Ned. ponden boter; terwijl de geheele aanvoer, gedurende drie maanden, bedragen heeft: rogge 1246 mud, boeweit 427½ mud, en boter 2800 Ned. ponden. Terwijl wij ons over deze cijfers verheugen, uiten wij den wensch, dat bij voortduring onze markt zoo ruim, ja nog ruimer voorzien moge zijn, opdat ze blijve bloeijen. *Id.*

4 Maart. Den 20 Feb. jl. had de timmerman *L. B.* alhier het ongeluk, dat de bijl, waarmede hij een stuk vleesch had doorgehakt en die hij afslikte, hem aan de tong bleef hangen, waarschijnlijk door de felle vorst, en dat hij, naar men zegt, meer aan de bijl heeft moeten laten zitten als hij bij welslagen er had kunnen afkrijgen. Wij deelen dit ter waarschuwing mede.

' Als eene bijzonderheid, kunnen wij melden, dat den 2 dezer bij den landbouwer *J. Eitz* eene koe is verlost, waarvan het kalf nuchteren 98 oude ponden woog.

INGEZONDEN STUKKEN.

Beschouwingen van Mr. L. OLDENHUIS GRATAMA over den

Strijd tegen den Sterken Drank.

VII.

In Engeland was reeds bij Parlements-acte van 1736 het tapperspatent gesteld op ongeveer *f* 550·„ Holl., maar door den tegenstand van 20,000 tappers en hunne bezoekers, kon die wet niet in uitvoering komen. Van 1757—1760 heeft het Parlement het stoken van sterken drank verboden, maar de maatregel kon niet worden volgehouden.

In 1830 zijn in Londen de matigheidsvereenigingen begonnen; binnen 3 jaren waren daar 300,000 leden met den Bisschop tot voorzitter. In North-Wales behooren daartoe bijna alle geestelijken. De Protestantsche Bisschop in Londen zeide in eene openbare rede: „*dat er nimmer iets ondernomen is, zoo dienstbaar aan de groote doeleinden der godsdienst, als de matigheidsgenootschappen, welke eene krachtige voorbereiding zijn voor den invloed van het werk der leeraars*." Te Dundée lieten handelaren in sterken drank hun bedrijf varen, en te Preston kwam in zes jaren geen misdadiger voor de assises. Uit statistieke opgaven, aan het Parlement gedaan, (in tractaatje no. 9 vermeld) blijkt, hoe het drankgebruik verminderde en met dezelve de misdaden. In Londen worden wekelijks tusschen de 70 en 80 afschaffingsvergaderingen gehouden, waarvan ook enkele van algeheele afschaffers of *teetotalisten*, die niet alleen het gebruik der *gebrande*, maar ook der *gegiste* dranken afschaffe‥.

Vele waren de gevolgen van al die bemoeijingen; er kwam eene Parlements-acte tot stand, verbiedende, om van Zaturdag tot Zondag morgen 12 uur sterken drank te verkoopen, ten einde zoodoende de viering van den Zondag te bevorderen. Ook op de vloot en in 't leger werden vele heilzame bepalingen daarover gemaakt.

Op 12 April 1848 op de Manchester-Predikanten-vereeniging, teekenden 500 geestelijken de afschaffings-verklaring.

In Schotland maakte de zaak sedert 1846 bijzonderen opgang; zendelingen doorreisden het land; er werden afschaffings-bibliotheken opgerigt voor het volk, tractaatjes en platen van de drank-ellende verspreid en in alle volksscholen neergelegd en opgehangen: 200 genootschappen ontstonden daar, meest door de predikanten daargesteld of in stand gehouden.

Maar in het armoedige, ongelukkige Ierland was èn het meeste behoefte aan de zaak èn de uitkomst het schitterendst De Roomsch-Catholijke priester *T. Mathew*, om zijne weldaden en populariteit vader *Mathew* genoemd, heeft daar zijn leven aan de zaak gewijd, onder zijne medemenschen onnoemelijk veel goeds gesticht en Ierland hervormd. Hij gaf aan alle afschaffers eene medaille van tin. Men verhaalt daarvan, dat hij de kosten dier medailles in 1847 niet kunnende betalen, daarvoor zou worden gegijzeld, maar dat in weinige weken door zijne volgelingen 20,000 pond sterling werd bijeengebragt, om die schuld te voldoen en verder medailles uit te kunnen deelen en de zaak te bevorderen. Lord *Morpeth* deelde openlijk in eene groote vergadering in Dublin de verbazende uitkomsten van den arbeid van vader *Mathew* mede. In het land, waar de boeren aan hunnen whiskey (borrel) waren verslaafd met eene gretigheid en gulzigheid als de zwijnen aan den draf (het zijn de woorden van een Engelsch afschaffingsredenaar), werd vader *Mathew* als redder begroet en met bijna afgodischen eerbied bejegend. De bekende Iersche volksleider *O'Connell* was een *teetotalist* en bevorderde de afschaffing zooveel hij konde; daardoor alleen kon hij de orde bij zijne volksvergaderingen en in de oploopen, die zijne gevangenneming en vrijlating vergezelden, bewaren en vele duizenden in bedwang houden.

Met de toenemende landverhuizing in 1848 ging vader *Mathew* met zoovele verhuizers naar Noord-Amerika, alwaar hij zijn werk voortzette. Het kon niet anders, of in Ierland moest na zijn vertrek in de zaak der afschaffing verflaauwing ontstaan, maar het goede, dat hij had gedaan, wordt nog dankbaar herdacht.

Mijnheer de Redacteur!

Een ingezeten dezer gemeente, die vele tournées door dezelve moet doen, legt zich met ijver er op toe, om de bedelaars op de daad te betrappen en aan de justitie over te leveren: deze hulpbetooning aan de policie is op zich zelve prijsselijk, maar dat die ingezeten vertelt, dat hij zich daarmede moet bemoeijen, omdat noch de gemeentelijke veldwachter noch de hier gestationeerde geregtsdienaars hun pligt zouden doen, is voorzeker af te keuren. Wat in het bijzonder deze laatsten aangaat, zij zijn ijverig om te doen, wat hun is opgelegd, maar zij kunnen het niet veranderen, dat degene, die bedelen wil, daartoe het oogenblik uitkiest, dat zij afwezig zijn, hetwelk dikwijls gebeurt ter zake van het doen van transporten. Bij al den ijver, welken de bedoelde ingezeten aan den dag leggen, ware het te wenschen, dat hij den goeden naam van anderen buiten het spel liet.

DWINGELOO, 5 Maart 1855. X.

CHARADES.

CVI. Welke last wordt zwaarder, hoe meer menschen er aan dragen?

CVII. Mijn geheel is van één lettergreep en de naam van een werktuig, dat de vrouwen in Nederland niet gebruiken, wanneer men de voorste letter weglaat, is het een boomsoort; en omgekeerd eene zekere stof.

CVIII. Een woord van 13 letters en 4 lettergrepen; het beteekent een ambt, van vroegere tijden. 4, 8, 9, 7, 10, 11 beteekend een graansoort. 10, 8, 13, 3, 2, 6 is iets zoets. 4, 5, 7, 13, 8, 11 is een jongensnaam. 6, 2, 3, 11 was een dichter. 6, 8, 9, 11, 5, 13 is een jongensnaam. 1, 12, 7, 11, 2, 4 is een titel. 4, 8, 5, 11, 9, 7 is een werktuig van den tuinier.

OPLOSSINGEN.

No. LXXIII. Omdat er een nacht tusschen beiden is. No. LXXIV. Indie, de wieg der menschheid. No. LXXV. Een blaasbalg. No. LXXVI. Het aantal letters van de woorden, waardoor de cijfers worden aangeduid. No. LXXVII. Mostaard. No. LXXIX. Eene kaars. No. LXXX. Een kater. No. LXXXI. Bruidschat. No. LXXXII. 7 uur, 48 min., 45 sec. No. LXXXIII. Een paard, zoo hij den wagen zelf niet wil trekken. No. LXXXIV. Als 29 tot 30. No. LXXXV. Stoommachine. No. LXXXVI. Mangelwortel. No. LXXXVII. Zon en maan. No. LXXXVIII. Syracuse. No. LXXXIX. Om de kin. No. XC. Jan koud was zijn naam. XCI. Landbouwer. No. XCII. Duiveland. No. XCIII. Een rijke gierigaard. No. XCIII. Mastenbroek. No. XCIV. Vrouwe Noachs. No. XCV. De melkweg. No. XCVII. Sterveling. XCVIII. Oorlog. No. XCIX. Saturnus. No. C. De letter *k*. No. CI. Goliath. No. CII. Omdat hij geen pruik op had.

Correspondentie.

Het stuk: Aan den heer L. Drijber *is persoonlijk tegen dien heer gerigt en dus van minder belang voor het publiek; de heer* Drijber *heeft ons bovendien te kennen gegeven, dat hij niet meer op ongeteekende stukken zal antwoorden. — De advertentie van* J. R. S. *wegens eene koe, aan* R. G. *verkocht, willen wij wel opnemen, doch hebben gemeend den inzender te moeten waarschuwen, dat hij, werd de advertentie onveranderd opgenomen, zich waarschijnlijk aan eene regterlijke vervolging zou blootstellen. Wij verwachten hieromtrent nader berigt, onder restitutie van de verschotene port.*

Nagekomen berigt.

Z. M. heeft benoemd bij het wapen der infanterie, tot generaal-majoor, kommandant van de 3de brigade infanterie, tevens belast met de functien van provincialen kommandant van Friesland, Groningen en Drenthe, den kolonel *M.* baron *van Geen*, Zijner Majesteits adjudant in buitengewone dienst, kommandant van het regiment grenadiers en jagers.

TELEGRAFISCH BERIGT.

Onder het afdrukken dezer Courant ontvangen wij het volgend telegrafisch berigt:

's Gravenhage, 7 Maart. De Koning is gisteren namiddag met extra-trein naar Gelderland vertrokken wegens angstwekkende tijdingen van ijsgang en overstrooming. Z. M. wenscht in persoon zich te bevinden op de punten waar het gevaar dreigt.

De nieuwe Russische Keizer Alexander II heeft in een openbaar staatstuk verklaard, de staatkunde zijns vaders te zullen volgen.

ADVERTENTIEN.

Door Gods goedheid beviel heden voorspoedig van een ZOON E. D. SCHIFFER — BACMEISTER.

ASSEN, 5 Maart 1855.

Wordt bekend gemaakt, dat op Maandag den 5 Maart 1855, des middags 1 uur, in de kerkenraadskamer te Assen, ten overstaan der daartoe door den Kerkenraad benoemde Commissie, heeft plaats gehad DE UITLOTING VAN DRIE AANDEELEN der geldleening van *f* 7000·„, en daarbij zijn uitgeloot de nommers **2, 12** en **52.**

De Diaconie der Herv. Gemeente,
H. PELINCK. Boekh. Diaken.

ER WORDT GEVRAAGD, ZOO SPOEDIG MOGELIJK:

EEN SCHILDERSKNECHT,

van de gereformeerde Godsdienst, zijn werk goed verstaande.

Adres aan het Hulp-postkantoor te Hoogeveen, (Drenthe).

Brieven franco onder letter **X.**

OPENBARE HOOIVERKOOPING

van Jonkheer Mr. H. J. L. VAN DER WIJCK, te Kropswolde, op Maandag den 12den Maart 1855 des namiddags te één uur, van ongeveer **40 voeren** of **20.000 Nederlandsche ponden.**

Op VRIJDAG den 9 Maart 1855, 's morgens te 10 uren, te Gieten in de zoogenaamde Lemzijd en te Eext,

PUBLIEKE VERKOOP

van pl. m. **200 stuks EIKENBOOMEN**, lang en zeer geschikt voor alle TIMMERWERK, toebehoorende aan de Erven J. ALINGH en J. M. BRAAMS.

Notaris Mr. C. E. KNIPHORST.

W. SWAM, Notaris te Gramsbergen, zal ten huize van den Logementhouder A. TEN KATE aan de Dedemsvaart in de Gemeente Ambt Hardenbergh,

OP DINGSDAG DEN 13 MAART E. K.,
voormiddags 10 uur,

doen *INZETTEN* en 14 dagen later aldaar *VERKOOPEN:*

Een **HALF VEENESLAG,** in 5 perceelen, gelegen onmiddelijk naast en ten Westen van de Kerk en Pastorie van Lutten, aan de N. Z. van en aan de Dedemsvaart, ter grootte van p. m. 3 bunders.

Deze perceelen zijn niet alleen zeer geschikt tot plaatsing van WONINGEN, als liggende in het centrum eener sterk toenemende bevolking, maar ook het noordelijk gedeelte derzelve, tot making van uitmuntende KORTE TURF.

Aanwijzer **A. ODINK** aldaar.

De **Veilingen** van het **GROOTE LANDGOED** te Smilde van de Heeren EEKHOUT cum sociïs zijn definitief bepaald op ***DINGSDAG DEN 20 MAART 1855* BIJ INZATE**, en ***DINGSDAG DEN 27 MAART*** daaraanvolgende **BIJ PALMSLAG,** telkens des middags te 12 uur, in de zaal van J. B. SCHUT te Assen.

Notaris: H. H. VAN LIER.

AANBESTEDING EENER

DORPSSTRAAT.

Op VRIJDAG den 16 Maart 1855, voormiddags elf uur, zal te Noordwolde, ten huize van den Kastelein JAN KIERS, *PUBLIEK WORDEN AANBESTEED:*

Het leggen eener STRAAT van Kei- of Balsteenen door gemeld Dorp,

Waarvan het BESTEK ter inzage ligt bij genoemden KIERS en in het Gemeentehuis te Wolvega.

BURGERLIJKE STAND.

HOOGEVEEN, 25 Feb.—4 Maart. *Ondertr.* G. Post met G. Stevens. — *Geh.* J. Hagen met J. Kalenberg; J. Winkel met F. ten Cate. — *Bev.* J. Strijker, geboren Spijkerman, van z.; A. W. van Goor, geb. ten Wolde, van d.; R. van der Wolde, geb. Bos, van d.; K. Veugen, geb. Gritter, van d., J. Otten, geb. Okken, van z. — *Overl.* J. H. Otten, ml., ongeh., 21 j. en 2 m., overleden te Deventer; M. Kattouw, vrl., 3 j. en 3 m.; J. Pascal, ruim 3 j.; G. J. Lulofs, vrl., ongeh., ruim 67 j.; T. IJken, vrl., ruim 3 m.; H. H. Hartman, weduwnaar van A. Sieders, ruim 78 j.; H. G. Gruppen, weduwnaar van G. H. Zomer, 59 j.; J. Hongerink, vrl., echtgen. van J. R. Strijker, 34 j.; K. Prijs, ruim eene week. Voorts een levenloos kind van Jan Kuiper en F. ten Caat, en een van J. A. van Oosten en R. Brink.

COEVORDEN, 25 Feb.—4 Maart. *Ondertr.* H. C. Meskes en M. M. Vinke, ingeschreven te Vlissingen. — *Bev.* G. Soppe, geb. van Ommen, van z.; J. Supheert, geb. Drenthen, van z. — *Overl.* Aleida Smeeman, 6 j.; Gerrit Nijhuis, 2 j.; Evert Hendriks, 2½ j.; H. Tangenberg, weduwe J. B. Merjenburgg, 79 j.

SMILDE, 25 Feb.—4 Maart. *Bev.* Wilhelmina Drenthen, geb. Koops, van d.; Fokje Jans Veeninga, geb. Oosterga, van d.; Agatha Brienne, geb. Molhoek, van z. — *Overl.* Aaltje Boers, bijna 6½ j.; Zwaantje Luimes, 6 d. Voorts een levenloos kind van het vrl. gesl. van Jeltje Tabak, geb. Olijve.

MEPPEL, 23 Feb.—2 Maart. *Ondertr.* A. Hoevenberg met H. Schra. — *Bev.* J. Brandligt, geb. Schans, van z.; G. Mulder, geb. Smelt, van z.; M. de Vries, geb. Schuurman, van d. — *Overl.* J. Strijker, 16 d., ml.; Z. van Benthem, 73 j., weduwe van C. Wieten; H. Thomas, 63 j., echtgenoot van J. Wessemius; L. Otten, 3 j., ml.

MARKTBERIGTEN.

GRONINGEN, 6 Maart. Tarwe ruim ter veil, en niet dan lager te plaatsen, 70, 72 ℔ puike Omlander *f* 10,90 a *f* 11,50. Rogge slap, bij gerijven is in 't begin der markt voor 66 ℔ *f* 8,20 a 25 besteed, later bij partij verkocht 66 ℔ *f* 8,00. — Boekweit als voren, slepend afgaande. — Winter-Garst mede iets trager, 57 ℔ *f* 6.00. — D. Haver minder begeerd, 44 ℔ *f* 4.00, 46 ℔ *f* 4.20; Witte Voer bijna als voren, 40 ℔ *f* 3,80,85; Zwarte niet drifiiger, 40 ℔ *f* 3.70. — Boonen *f* 7,25,40. — Raapolie *f* 49.

STEENWIJK, 5 Maart. Rogge *f* 8,10 a *f* 8,65. — Boekweit *f* 0,00 a *f* 0,00. — Boter per ⅛ ton *f* 00.00 a *f* 00,00.

ZWOLLE, 2 Maart. Tarwe *f* 12,00 a *f* 12,75. — Rogge *f* 8,00 a *f* 9,00. — Boekweit *f* 7,00 a *f* 7,80. — Aardappelen *f* 2,50 a *f* 2,90. — Boter per ⅛ ton *f* 21,50 a *f* 22,00; per ℔ *f* 0,90 a *f* 1,00.

OLDEMARKT, 3 Maart. Boter ¼ v. *f* 47.00.

NOORDWOLDE, 1 Maart. Rogge *f* 8,00 a *f* 8,70. — Boter per N. ℔ *f* 1.00 a *f* 1.10.

HEERENVEEN, 26 Feb. Rogge *f* 8,65. Boter per ¼ v. *f* 49.00.

AMSTERDAM, 5 Maart. TARWE prijshoudend; 126 ℔ bonte Poolsche *f* 462; 129 ℔ dito *f* 480. — BOEKWEIT als voren 119, 121, 124, 125 ℔ Holsteinsche *f* 247, 253, 262, 265. — Overige GRANEN zonder handel. — ERWTEN. Groene schaarsch voorhanden, worden bij gerijf iets hooger betaald Grauwe meer gevraagd en goed vorige prijzen werden bij part te vergeefs geboden. — KOOLZAAD merkelijk lager afgegeven op 2 v. Olie in April £ 90; Sept. en Oct. £ 73; Nov. £ 73½. — LIJNZAAD zonder handel. — RAAP- en LIJNOLIE bedd dend lager. Raapolie op 6w. *f* 52½; Vliegend *f* 51; lo. Mei *f* 49, 48⅞, 49: Najaar *f* 43. Lijnolie op 6w. *f* 40¼; Vliegend *f* 39; lo. April *f* 38½. ¼, ½, Mei *f* 39, *f* 58¾, 39; Sept. *f* 38. — HENNEPOLIE op 6w. *f* 47½; Vliegend *f* 46. — RAAPKOEKEN per 1040 stuks *f* 82 a 86. — LIJNKOEKEN per 104 stuks *f* 12½ a 15. — MOUTWIJN *f* 16½ per vat contant op het spoor te leveren, later *f* 16 bij open water op Rotterdam. — JENEVER 100 % Amst. proef *f* 20 a 20½ per v. contant.

225STE STAATS-LOTERIJ. VIJFDE KLASSE.

16de Lijst. No. 7859 prijs *f* 1000 en premie *f* 30000. — Nos. 18853, 19460 en 19617 ieder *f* 400. Nos. 14751, 15134 en 15903 ieder *f* 200.

PRIJSCOURANT DER EFFECTEN.

AMSTERDAM, 5 *Maart* 1855.

			GEBLEVEN.
Nederl. W. S.	2½	pct.	61⅜
„ „	3	„	73⅛
„ „	4	„	91
Amort. Synd.	3½	„	90
Handelm.	4½	„	125
O.I. Leening	4	„	90¾
Aand. Holl. Spoorw			
Aand. Rijn Sp.	4½	„	
Haarl. Meer	5	„	
Rusl. Ob. Hope	5	„	100¾
Dito 1828/29	5	„	100
Cert. 1831/33	5	„	82¾
Dito 1840	4	„	75
Dito Stieglitz	4	„	74½
Ins. in Assign.	6	„	58¼
Cert. van dito	6	„	58½

			GEBLEV…
Polen. Oblig.	4	pct.	
Spanje. Oblig.	1	„	18…
Obligatien	3	„	36…
Binnenl.	3	„	31…
Amortisable			4…
Bewijz. Coup.			4…
Oostenrijk,			
Oblig. Goll	5	„	
„ „	4	„	58…
„ Metal.	5	„	63…
„ „ N.	5	„	74…
„ „	2½	„	32…
Belgie, Cert.	2½	„	
Rothschild	2½	„	4…
Portug., Oblig.	3	„	3…
„	4		
Amerika Bank-Act.			

GEDRUKT BIJ GRATAMA TE ASSEN.